

Prelatovo pismo (listopad 2010.)

Borba između dobra i zla – žalosnog nasljeđa istočnoga grijeha – stalna je u ljudskom životu na zemlji. Logično je – kao što se moli u jednoj drevnoj molitvi – da se utječemo anđelima čuvarima: Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in proelio ut non pereamus in tremendo iudicio; Sveti Anđeli Čuvari: čuvajte nas u borbi da ne propadnemo u strašnom sudu.

2.10.2010.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Duša je radosno ushićena dok misli na veselje našega Oca 2. listopada godine 1928. Sjedinimo se s tom molitvom koja je, dok je bio na koljenima, izašla iz njegove duše zbog pouzdanja koje mu je Nebo pokazalo, te osvrnimo se mnogo puta na dan na stvarnost toga da smo i mi bili sadržani u tom Božjem očitovanju svetom Josemariji.

Andeli Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka![1]. Tim riječima iz Svetoga pisma počinje današnja Misa blagdana Svetih Anđela Čuvara i one moraju vrlo jako odzvanjati u ženama i muškarcima Opusa Dei. Mogu nam poslužiti kao vodič kako

bismo zahvalili Bogu na ovoj novoj godišnjici utemeljenja, jer, kako je tvrdio naš Otac, ***nije slučajno Bog inspirirao svoje Djelo na dan na koji Crkva slavi njihov blagdan*** (...). ***Mnogo više im dugujemo nego što mislite***[2]. Radost mi je prisjetiti vas da nam je mnogo puta – konkretno u Argentini, u Chacri – sveti Josemaría sugerirao da kada ulazimo u kapelu pokažemo svoju zahvalnost prema anđelima, jer čine neprestanu pratnju Gospodinu u Euharistiji.

Pomislite da pobožnost prema anđelima u Crkvi ima duboke korijene. Moglo bi se reći da skoro nema stranice u Svetom pismu – kako u Starom tako i u Novom zavjetu – na kojoj se ne pojavljuju ta čisto duhovna stvorenja, koja uživaju blaženu viziju i stoje na služenje božanskim odredbama[3]. U jednoj od svojih kateheza Ivan Pavao II je zabilježio kako bi negiranje njihove

egzistencije zahtjevalo radikalno revidiranje samog Svetoga pisma, a s njim i čitavu povijest spasenja[4], padajući tako u tešku pogrešku.

Sutrašnji nam blagdan pruža priliku da se bolje ophodimo s tim nebeskim bićima, promatrajući prije svega da su ona Božja stvorenja i da je jedino Isus Krist centar anđeoskog svijeta i čitavog svemira. Primat Krista, utjelovljene Riječi, nad stvorenim svijetom jedan je od temelja katoličke vjere. *Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno[5].*

Što je anđeo?, pita se Papa Benedikt XVI. I odgovara: **Sveto nam pismo i crkvena Predaja otkrivaju dva aspekta. S jedne strane anđeo je stvorenje koje se nalazi u prisutnosti Božjoj, orijentira se**

svim svojim bićem prema Bogu. Tri imena Arkandela završavaju sa „El“, a to znači „Bog“. Bog je upisan u njihovo ime i u njihovu prirodu. Njihova prava priroda je biti u Njemu i za Njega[6].

Te nam tvrdnje pokazuju da se najvažnije poslanje anđela konkretizira u klanjanju Presvetom Trojstvu, u uzdizanju hvalospjeva Stvoritelju i Gospodaru svih stvari, vidljivih i nevidljivih. Kako anđeli tako i ljudi stvorenici su za isti cilj. Oni su ga već postigli, a mi smo na putu. Stoga, vrlo je prikladno računati na njihovu pomoć kako bi nas poučili prijeći stazu koja vodi prema Nebu.

Ja molim i zazivam anđele svaki dan – pričao je jednom naš Otac – i utječem se zagovoru Andjela Čuvara moje djece kako bismo svi znali načiniti pratnju našem Bogu. Tako ćemo biti revni, duše koje ljudima odlučno donose utjehu nauka Božjega[7].

Sveti je Josemaría poticao da zazivamo anđele svaki dan na početku razmatranja, nakon molbe za zagovor Majke Božje i svetoga Josipa. Obraćamo li im se pobožno? Imamo li sigurnost da nas čuju? Posebno što se tiče slavljenja Euharistije naš Otac je rekao: ***Kličem i hvalim s Andelima: to mi nije teško, jer znam da su oni uz mene dok slavim svetu Misu. Oni se klanjaju Presvetom Trojstvu***[8]. Također kada idemo posjetiti Isusa prisutnog u svetohraništu, a možda ne znamo kako Ga pozdraviti niti kako iskazati zahvalnost ili svoje klanjanje, možemo oponašati primjer svetoga Josemarije. ***Kada uđem u kapelu – rekao nam je – nikad ne oklijevam reći Gospodinu: Isuse, ljubim te. I hvalim Oca, Sina i Duha Svetoga (...). I sjetim se pozdraviti anđele koji čuvaju Svetohraniše svojom ljubavlju, klanjanjem, nadoknadom, čineći pratnju Gospodinu u Presvetom***

Sakramentu. Zahvaljujem im što čitav dan i po čitavu noć borave tamo, jer ja to ne mogu učiniti više nego srcem : hvala, sveti Andeli, jer uvijek pratite Isusa u Presvetoj Euharistiji![9]. Preporučam vam da iz dana u dan gajite želju da se sjedinite s molitvom našega Utemeljitelja na dan 2. listopada godine 1928.: neka u nama ne oslabi dijalog zahvalnosti i odgovornosti kojom je odgovorio naš Otac.

Kao veliki klanjatelji Presvetoga Trojstva mogu tako savršeno ispuniti **drugi aspekt koji obilježava anđele: oni su Božji poslanici. Boga donose ljudima i otvaraju nebo i tako otvaraju zemlju. Upravo jer su u prisutnosti Božjoj, mogu biti također i vrlo blizu čovjeka**[10]. To nam je otkrio Isus Krist kada je govorio o ljubavi Boga Oca prema djeci i onima koji su poput djece: *Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli*

njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima[11].

Oslanjajući se na taj i ostale inspirirane tekstove Crkva poučava: „Od djetinjstva do smrti ljudski je život okružen njihovom zaštitom i zagovorom“[12]. Također usvaja čestu tvrdnju u spisima Crkvenih Očeva: „Svaki vjernik ima uza sebe anđela kao stražara i pastira koji vodi njegov život“[13]. Odabранe između nebeskih bića anđele čuvare je Bog stavio na stranu svakoga muškarca i žene. Oni su naši bliski prijatelji i saveznici u borbi koja nas sprema – kako kaže Pismo – protiv đavoljih zasjeda. *Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima*[14]. Naš nam Otac donosi taj nauk na jezgrovit način: ***Uteci se svom Anđelu Čuvaru u trenutku kušnje i***

*on će te zaštititi od zloduha i
pružit će ti sveta nadahnuća*[15].

Jedan kršćanski pisac iz drugog stoljeća pokazuje neke znakove raspoznavanja insinuacija dobrih anđela i kako ih razlikovati od onih koje čine zli anđeli. „Andeo pravednosti je tankoćutan, čedan, blag i miran. Tako, kada taj andeo uđe u tvoje srce, odmah počne s tobom govoriti o pravednosti, čistoći, svetosti, o mrtvljenu i o cijelom pravednom djelu i o svim slavnim moćima. Kada sve te stvari dođu u tvoje srce, shvati da je s tobom andeo pravednosti. Tu su dakle djela anđela pravednosti. Vjeruj zato njemu i njegovim djelima“[16].

Borba između dobra i zla – žalosnog nasljeda istočnoga grijeha – stalna je u ljudskom životu na zemlji. Logično je – kao što se moli u jednoj drevnoj molitvi – da se utječemo anđelima čuvarima: *Sancti Angeli Custodes*

nostri, defendite nos in proelio ut non pereamus in tremendo iudicio; Sveti Andeli Čuvari: čuvajte nas u borbi da ne propadnemo u strašnom sudu.

Od prve mladosti naš je Utetmeljitelj gajio veliku pobožnost prema andželima, a posebno prema svom vlastitom andželu čuvaru. Nakon toga, od trenutka utemeljenja Opusa Dei njegova biografija prepuna je detalja u kojima se vidi jaka i pouzdana pobožnost prema Božjim klanjateljima, dobrim pratiteljima na putu za Nebo. Također i u njegovim djelima ima bezbroj navoda o služenju andžela ljudima, kao što kaže Sвето писмо: *Svi ti zar nisu služnički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?*[17]. Tako velika je bila njegova vjera u pomoć andžela da je učio da ih smatramo kao važne saveznike u apostolskom poslu. ***Pridobij Andžela Čuvara onoga prijatelja kojega želiš privesti u svoj apostolat. - Andeo***

Čuvar uvijek je veliki „ortak“[18], pisao je u *Putu*. Na drugom mjestu, promatrajući kako je mnogo puta okolina u kojoj se krećemo na poslu, u društvu i drugdje, vrlo udaljena od Boga, tvrdio je: **Kažeš da u toj sredini ima mnogo prilike da se zaluta? - Dobro. Ali zar možda nema također Andjela Čuvara?**[19].

Zvona crkve Naše Gospe od Andjela, koja nikad nisu prestala zvoniti u ušima našega Oca, moraju zazvoniti i u našim ušima kao spomen na to da naš život mora biti klanjanje Bogu s Presvetom Djesticom Marijom, skupa s andelima i cijelom proslavljenom Crkvom.

Naš Otac je također gajio prijateljstvo s arkandželom, koji prema nekim Crkvenim Očevima pomaže svakom svećeniku u njegovoј posebnoј službi. **Vrlo je sigurno mišljenje –** rekao je jednom prilikom – **da svećenici imaju andjela koji ima**

poseban zadatak da im pomaže. Ali prije vrlo mnogo godina čitao sam da svaki svećenik ima jednog Arkandžela u svojoj službi i to me je ganulo. Načinio sam jednu vrstu aleluje za strelovitu molitvu i nju ponavljam svojem Arkandželu ujutro i navečer. Ponekad sam mislio da ne mogu imati tu vjeru zato jer je to pisao Crkveni otac čijeg se imena niti ne sjećam. Tada promatram dobrotu svog Oca Boga i siguran sam, dok se molim svom Arkandželu, pa i kad ga ne bih imao, da bi mi ga Gospodin dao kako bi moja molitva i pobožnost imali temelja[20].

Zadržimo se često nad tim i ostalim naukom o svetim anđelima i potrudimo se provesti ih u praksu, svatko na svoj način. Utječimo se njihovoj pomoći usrdno i pouzdano. Unutarnje poteškoće koje izgledaju nenadmašive, vanjske prepreke, koje su kao pravi zidovi, bit će prevladane

uz pomoć tih toliko moćnih prijatelja čijoj nas je zaštiti Gospodin povjerio. Ali potrebno je, kako nas je poučio naš Utemeljitelj, pijući na izvorima duhovne tradicije u Crkvi, da se uspostavi pravo prijateljstvo s anđelom čuvarom i s onim drugih ljudi kojima se apostolski obraćamo. Jer ***Andeo je Čuvar nebeski Princ kojeg je Gospodin postavio na našu stranu kako bi nas čuvaо i pomagao nam, kako bi nas ohrabrio u našim strahovima, kako bi nam se nasmijao u našim mukama, kako bi nas potaknuo ako padamo i podržao nas***[21].

Mnogo utjehe pruža ovo drugo razmišljanje, koje je sveti Josemaría zapisao u *Brazdi*: ***Andeo Čuvar uvijek nas prati kao važan svjedok. On će biti onaj koji će se na posebnome sudu sjetiti svih pažnja koje si iskazivao Gospodinu za vrijeme svog života. I još k tome: Ako bi se osjetio***

izgubljen zbog teških optužbi neprijatelja, tvoj će Andeo iznijeti one intimne polete srca – na koje si možda i ti sam zaboravio – one izraze ljubavi koje si posvetio Bogu Ocu, Bogu Sinu i Bogu Duhu Svetome. Stoga, nemoj nikada zaboraviti svoga Andela Čuvara, i taj nebeski Princ neće te napustiti ni sada, ni u odlučujućem trenutku[22].

U svojoj duhovnoj borbi i u apostolatu uvijek računamo na interes i zaštitu Kraljice Andela. Ovog mjeseca slavi se njezin blagdan gdje je zazivamo kao Gospu od Krunice. Ta je marijanska pobožnost **moćno oružje**[23] u svim borbama za slavu Božju i za spasenje duša. O kad bi slijedećih tjedana uz posebnu pažnju rasla ta pobožna molitva u uvjerenju da će se naša nebeska Majka tokom ove marijanske godine pokazati i od svog Sina postići obilje milosti.

Na kraju vas podsjećam da je slijedećeg 6. listopada godišnjica kanonizacije našega Oca. Molimo Gospodina po njegovom zagovoru da nadnaravna radost koja je do nas došla tog dana i poticaj na svetost koji smo tada primili ostanu živi i snažni u njegovim kćerima i sinovima Opusa Dei, kao i u svim ljudima koji se približe Djelu. Kažem vam da se svaki dan obraćam svetom Josemariji i molim ga da u svima nama bude prisutan onaj uzvik – *svetac svakodnevice* – kojim je Slugu Božjega označio Ivan Pavao II[24].

Može se također reći: Sveti je Josemaría svetac koji nam pomaže u svim svakodnevnim okolnostima. Iskoristimo što bolje tu „brigu“ našega Oca, koji nas mnogo ljubi, ali želi da budemo sveti.

Zaista, svaki mjesec ima mnogo crkvenih blagdana i godišnjica iz povijesti Djela: prođite ih kako bi

naše svakodnevno *serviam!* bilo vrlo velikodušno.

Svom vas ljubavlju blagoslivlja
vaš Otac
+ Javier

Rim, 1. listopada 2010.

[1] *Dn* 3, 59.

[2] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 24.12.1963.

[3] Usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 331-333.

[4] Usp. Ivan Pavao II, Diskurs na generalnoj audijenciji, 9.7.1986.

[5] *Kol* 1, 16.

[6] Benedikt XVI, Homilija, 29.9.2007.

[7] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, listopad 1972.

[8] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 89.

[9] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 6.1.1972.

[10] Benedikt XVI, Homilija, 29.9.2007.

[11] *Mt 18, 10.*

[12] *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 336.

[13] Sveti Bazilije, *Contra Eunomio* 3, 1 (PG 29, 656B).

[14] *Ef 6, 12.*

[15] Sveti Josemaría, *Put*, br. 567.

[16] Herma, *Pastir*, Zapovijed VI, br. 2.

[17] *Heb 1, 14.*

[18] Sveti Josemaría, *Put*, br. 563.

[19] *Isto*, br. 566.

[20] Sveti Josemaría, Bilješke iz jednog razmatranja, 26.11.1967.

[21] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 16.6.1974.

[22] Sveti Josemaría, *Brazda*, br. 693.

[23] Sveti Josemaría, Gospina krunica, predgovor.

[24] Usp. Ivan Pavao II, *Litteras Decretales* za kanonizaciju našega Oca, 6.10.2002.
